

[Lenger]

dem til rådighed for handicappede efter behov, uden nogen udgift. Det er trods alt en kompensation for et fysisk handicap, bilerne skal give. Hvis vi indførte den ordning, at det var det offentlige, der ejede bilerne og stillede dem til rådighed, så skulle de nemlig nok blive udskiftet hvert 4. år, når de blev for dyre i drift, især da hvis reparationsudgifterne skulle dækkes af det offentlige og udgifterne til alternativ transport under værkstedsophold også skulle betales af det offentlige. Så skulle de nok blive udskiftet meget tidligere, end de bliver på nuværende tidspunkt.

Det er ganske enkelt ikke rentabelt, og det er en alvorlig økonomisk belastning for personer med ret små indtægter at skulle betale udgifterne til biler med de nuværende regler.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg kan i dette tilfælde helt tilslutte mig ministerens bemærkninger.

Pia Kjærsgaard (FP):

Med regeringens seneste forsøg på at slå sine egne rekorder i skattetryk, hvilket må siges at være lykkedes, lagde man nye afgifter på bl.a. benzin. Denne nye afgift er som alle andre skatter en helt forfejlet måde at gribe tingene an på. Ikke blot har handicappede medborgere økonomisk besvær med at få lejlighed til at købe og køre en bil af rimelig standard, men nu er det tilmed også blevet ekstra dyrt.

Et af regeringspartierne, kristeligt folkeparti, har i anledning af den nye skat foreslået, at turisterne kunne få benzinkuponer, så de ikke mærkede de urimelige rekordpriser. Det ville ellers have været mere relevant, hvis det var de handicappede i invalidebiler, der var tænkt på, når kristeligt folkeparti kom med forslaget, men det skete desværre ikke.

Der er ingen tvivl om, at et køretøj er en kolossal hjælp for mange handicappede. De offentlige transportmidler er jo ikke ligefrem det mest handicapvenlige, der er set. Disse elendige offentlige tilbud skal der derfor kompenseres for gennem en fornuftig bilordning. Det mener fremskridtspartiet at en 4-årig udskiftningsordning er, og derfor giver vi vores tilslutning til forslaget.

Jeg vil dog godt bede ordføreren for forslagsstillerne om lidt nærmere at præcisere den udtalelse, der står i bemærkningerne til forslaget om, at de sagkyndiges udtalelser ikke er korrekte, hvad angår invalidebiler. Hvor har man det fra, og hvor er der bevis for den påstand?

Tinning (VS):

Jeg vil godt starte med at sige tak. Jeg forstod, at der var en meget positiv holdning til forslaget hos den socialdemokratiske ordfører, hos SFs ordfører, hos centrum-demokraternes ordfører og hos fremskridtspartiets ordfører. Det er en lidt usædvanlig konstellation, hvis det skal tilsættes et par stænk venstresocialisme, men det skal ikke afholde os fra at tage del, naturligvis ikke.

Jeg forstod på fru Aase Olesen fra det radikale venstre, at man også herfra var positiv, men godt ville undersøge lidt nærmere, om der nu faktisk var en, lad os sige reel begrundelse for disse ændringer. Man ville altså prøve at finde ud af, hvordan bestemmelserne fungerer, som de fungerer nu, og så se, om der kunne være grund til at ændre på dem.

Det var vel egentlig også ministerens holdning, som jeg forstod den: en udtalt velvilje til at se på, om bestemmelserne skulle ændres, bl.a. fordi det måske kunne være, at undtagelsesbestemmelsen, hvorefter man altså stadig kan få udskiftet efter 4 år i stedet for efter 6 år, ikke fungerer hensigtsmæssigt.

Jeg forstod også, at ministeren var velvillig over for en diskussion om en eventuel ændring af betalingsreglerne. Det er alt sammen godt og rart, og det vil jeg godt sige tak for.

Jeg vil også godt understrege, at når det er så vigtigt, så er det jo, fordi det ikke alene, som fru Merete Aarup var inde på det, er en god og nyttig hjælp for en handicappet, en svært fysisk handicappet, at have en bil. Det er, som hr. Lenger også har understreget det, langt snarere en handicappets »fødder«, sammenlignet med os andre. Det er et spørgsmål om dette: er der mulighed for at tage del i samfundslivet, har jeg mulighed for at komme ud og være en del af det, eller må jeg sidde herhjemme og trille tommelfingre og høre plader og lytte til Handicapmagasinet i radioen? Det er selvfølgelig en voldsom forskel, og derfor er det så centralt.